Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Jomiru-Niculiță V.
Dosarul nr. 3r-55/26
2-25036574-02-3r-23012026

D E C I Z I E

12 martie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Stînca-Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de SRL „Stînca-Nord” către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și a actului de inspectare nr.029443 din 05.07.2024,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 19 martie 2025, SRL „Stînca-Nord” a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și a actului de inspectare nr.029443 din 05.07.2024.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că a luat cunoștință despre aceste acte abia prin răspunsul IPM nr. 268 din 19.02.2025, prin care a fost informată despre emiterea lor. Actele de inspectare au fost întocmite în baza sesizărilor Ministerului Mediului și ale Primăriei s. Horodiște (nr. 21 și nr. 22 din 05.04.2024, precum și nr. 193 din 05.07.2024), care vizau verificarea reluării activității de exploatare minieră pe terenul cu nr. cadastral 7131105.150.

Reclamanta a subliniat caracterul contradictoriu al conduitei autorităților, arătând că anterior, prin notificarea din 08.11.2023, Ministerul Mediului i-a solicitat reluarea

lucrărilor de exploatare în termen de 3 luni, sub sancțiunea încetării dreptului de folosință a sectorului de subsol acordat prin contractul nr. 163 din 27.01.2011. În acest context, SRL „Stînca Nord” a răspuns la 05.02.2024, explicând impedimentele existente și măsurile planificate pentru reluarea activității.

În continuare, reclamanta a arătat că a întreprins acțiuni concrete pentru conformare. Astfel, la data de 19.03.2024, a informat Primăria Horodiște și Inspectoratul de Poliție Rîșcani despre intenția de a relua lucrările începând cu 08.04.2024, solicitând cooperarea autorităților. La data de 05.04.2024, a achitat integral plata de arendă pentru anul 2024 în sumă de 437.500 lei, asigurând menținerea valabilității contractului de arendă nr. 13 din 07.11.2013. Cu toate acestea, în aceeași zi, Consiliul local Horodiște a adoptat Decizia nr. 02/02 din 05.04.2024, prin care a dispus rezilierea contractului și a inițiat o acțiune în judecată pentru încetarea raporturilor de arendă, fapt comunicat prin scrisoarea nr. 39 din 05.04.2024.

Reclamanta a mai indicat că, la data de 08.04.2024, s-a prezentat la zăcământul „Horodiște” pentru a relua lucrările, însă intervenția Inspectoratului de Poliție Rîșcani, la solicitarea autorităților locale, a dus la sistarea activității. Ulterior, în luna iulie 2024, societatea a inițiat un nou litigiu, solicitând obligarea Consiliului local Horodiște să emită actul administrativ privind schimbarea destinației terenului.

Sub aspect procedural, reclamanta a invocat că actele de inspectare contestate sunt nelegale deoarece au fost întocmite în lipsa reprezentanților săi și fără a-i fi oferită posibilitatea de a fi audiată, cu încălcarea art. 94 din Codul administrativ. Aceasta a subliniat că nu a fost informată despre efectuarea inspecțiilor din 05.04.2024 și 05.07.2024 și nu a avut posibilitatea de a prezenta explicații sau probe, fiind astfel încălcat dreptul la apărare.

În concluzie, reclamanta a susținut că actele de inspectare nr. 027827 din 05.04.2024 și nr. 029443 din 05.07.2024 sunt acte administrative defavorabile, emise cu încălcarea procedurii legale și a garanțiilor fundamentale, motiv pentru care a solicitat anularea acestora și repararea prejudiciului prin acordarea cheltuielilor de judecată.

Solicită partea reclamantă admiterea acțiunii, anularea Actului de inspectare nr. 027827 din 05.04.2024 și a Actului de inspectare nr. 029443 din 05.07.2024, emise de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Stînca-Nord” către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și a actului de inspectare nr.029443 din 05.07.2024.

S-a explicat titularului acțiunii că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. a) - e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceiași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 5 ianuarie 2026, SRL „Stînca-Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, considerând în mod greșit că nu există un drept vătămat.

În acest sens, recurentul a făcut trimitere la art. 189 alin. (1), art. 39 și art. 17 Cod administrativ, subliniind că orice persoană care revendică încălcarea unui drept prin activitatea administrativă are acces la controlul judecătoresc, iar „drept vătămat” în sensul legii reprezintă orice drept sau libertate afectată printr-un act administrativ. Totodată, a invocat garanțiile constituționale ale dreptului de proprietate prevăzute la art. 46 din Constituție, precum și protecția oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO.

În susținerea existenței unei vătămări concrete, recurentul a arătat că Inspectoratul pentru Protecția Mediului a emis două acte de inspectare, și anume actul nr. 027827 din 05.04.2024 și actul nr. 029443 din 05.07.2024. Deși formal aceste acte ar fi adresate autorității publice locale, conținutul lor produce efecte juridice directe asupra recurentului. Astfel, prin primul act de inspectare s-a indicat expres necesitatea informării SRL „Stînca-Nord” despre inițierea procedurii de reziliere a contractului de arendă nr. 13 din 07.11.2013, iar prin cel de-al doilea act s-a impus utilizarea terenurilor conform destinației, fiind reiterate obligații care vizează direct activitatea societății.

Recurentul a evidențiat că aceste acte de inspectare nu au rămas fără consecințe, ci au constituit temei direct pentru emiterea Ordinului Ministerului Mediului nr. 142 din 09.08.2024, prin care s-a dispus încetarea dreptului de folosință asupra sectorului de subsol (zăcământ de calcar brut pentru construcții, Horodiște). Ulterior, în executarea acestui ordin, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale a emis Ordinul nr. 16 din 17.09.2024, prin care a fost anulat actul de confirmare a perimetrului minier nr. 557 din 12.02.2014. Prin urmare, recurentul a demonstrat un lanț cauzal clar: actele de inspectare din 05.04.2024 și 05.07.2024 au stat la baza actelor administrative ulterioare care au dus efectiv la pierderea dreptului de exploatare.

În aceste condiții, recurentul a susținut că dreptul său patrimonial, respectiv dreptul de folosință asupra sectorului de subsol a fost vătămat în mod direct, ceea ce contrazice concluzia instanței de fond privind lipsa unui drept afectat.

În sprijinul acestei teze, a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza *„Tegulum SA c. Republica Moldova”,* unde s-a statuat că dreptul de exploatare a unui perimetru minier constituie un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, iar anularea acestuia reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate.

Totodată, recurentul a criticat modul superficial în care instanța de fond a analizat cauza, arătând că aceasta a denaturat circumstanțele de fapt și nu a examinat efectiv argumentele invocate. S-a subliniat că instanța s-a limitat la preluarea poziției intimatului, fără a analiza consecințele reale ale actelor contestate și fără a motiva de ce argumentele reclamantului sunt neîntemeiate. În acest sens, recurentul a invocat jurisprudența CtEDO în cauzele Romanenco, Lebedinschi și Mitrofan împotriva Republicii Moldova, care consacră obligația instanțelor de a examina efectiv toate argumentele relevante ale părților.

În concluzie, recurentul a susținut că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit normele de drept material și procesual, a ignorat existența unei vătămări reale a dreptului de proprietate și a pronunțat o încheiere neîntemeiată și ilegală.

Prin urmare, în temeiul art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, a solicitat admiterea recursului și casarea integrală a încheierii din 18.12.2025.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză. Cu toate acestea, partea intimată nu a depus nicio referință și nu și-a exprimat poziția în niciun fel.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 23 ianuarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Ghedrovici Nicolae.

Conform art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea*

nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 18 decembrie 2025, aceasta fiind expediată participanților la proces la 19 decembrie 2025 (f.d.91), iar recursul a fost depus la 5 ianuarie 2026 (f.d. 92-99). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de SRL „Stînca-Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care partea recurentă își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, partea recurentă a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Stînca-Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de SRL „Stînca-Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, *prin actul de inspectare nr.027827/105 din 05.04.2024* s-a constatat că la momentul controlului lucrări de excavare sau de extragere de substanțe minerale utile nu sunt executate de SRL,,Stînca-Nord" (f.d.a. 2).

Ca indicații obligatorii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a indicat că APL Horodiște:

1. De informat IPM Rîșcani la momentul inițierii lucrărilor de evacuare/extragere a substanțelor minerale utile de SRL,,Stînca-Nord".

2. De informat SRL,,Stînca-Nord" despre inițierea procedurii de reziliere a contractului de arendă nr.13 din 07.11.2013.

Prin actul de inspectare nr.029443 din 05.07.2024 s-a constatat că la momentul controlului, precum și în ultimii 10 ani, lucrări de excavare sau de extragere de substanțe minerale utile nu au fost executate de SRL,,Stînca-Nord" (f.d.a. 9).

Ca indicații obligatorii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a indicat că APL Horodiște:

1. De informat urgent IPM Rîșcani la momentul inițierii lucrărilor de evacuare/extragere a substanțelor minerale utile de SRL ,,Stînca-Nord".

2. De informat în scris SRL,,Stînca-Nord" despre folosirea terenurilor conform destinației (decizia Curții Supreme de Justiție din 31.03.2021).

La 6 martie 2025, SRL ,,Stînca-Nord" s-a adresat cu cerere prealabilă nr.697 privind solicitarea anulării Actelor de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și nr.029443 din 05.07.2024.

Prin răspunsul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr.488 din 21.03.2025, cererea prealabilă a fost declarată inadmisibilă, pe motiv că aceasta este contradictorie prevederilor Codului administrativ (f.d.a.10).

La 19 martie 2025, SRL ,,Stînca-Nord" s-a adresat cu prezenta acțiune, solicitînd anularea actului de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și a actului de inspectare nr.029443 din 05.07.2024.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL ,,Stînca-Nord" către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și a actului de inspectare nr.029443 din 05.07.2024.

Pentru a dispune astfel, prima instanță, în esență, a reținut că: *„Prin prisma art.10 Cod Administrativ, instanța de judecată consideră că actele de inspectare sunt acte administrative, emise cu scopul de a produce efecte juridice nu doar pentru APL Horodiște, dar și pentru SRL,,Stînca-Nord".*

Din conținutul actelor de inspectare se reține că Inspectoratul pentru Protecția Mediului stabilește doar pentru APL Horodiște anumite sarcini referitor la desfășurarea acțiunilor de evacuare/extragere a substanțelor minerale de

SRL,,Stînca-Nord", astfel nu poate fi acceptat argumentul precum că reclamantul nu este destinatarul actelor contestate.

Însă actele de inspectare nu afectează careva drepturi a reclamantului prin informările ulterioare, ce urmează a fi efectuate de APL Horodişte ori drepturile pe care pretinde că sunt afectate nu sunt reflectate în actele contestate, care nu reprezintă acte defavorabile pentru acesta".

Prin urmare, la declararea inadmisibilității acțiunii, instanța a reținut prevederile art.207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Astfel, instanţa de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.*

În conformitate art. 1 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislaţia administrativă se întemeiază pe normele constituţionale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanţă cu Constituţia Republicii Moldova. Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii şi nu contravin ei*".

Articolul 3 din Codul administrativ, prevede că, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

În acord cu prevederile art. 6 din Codul administrativ, „*procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau*

întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative".

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Conform art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

În acord cu prevederile art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 39 din Codul administrativ, „*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*".

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*".

În conformitate cu art. 206 alin.(1) lit.a) Cod Administrativ, *o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare);e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).*

Potrivit art. 207 Cod administrativ, *(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin*

încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că: „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*”.

Completul judiciar reiterează că obiectul prezentului litigiu, astfel cum a fost formulat în acțiune, îl constituie contestarea actelor de inspectare nr.027827 din 05.04.2024 și nr.029443 din 05.07.2024, acțiune calificată drept acțiune în contestare, întemeiată pe dispozițiile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Completul judiciar atestă că prima instanță a declarat acțiunea inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, reținând că reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, întrucât actele de inspectare nu afectează careva drepturi a reclamantului prin informările ulterioare, ce urmează a fi efectuate de APL Horodișteori drepturile pe care pretinde că sunt afectate nu sunt reflectate în actele contestate, care nu reprezintă acte defavorabile pentru acesta, iar prin urmare, dreptul reclamantului pretins încălcat prin activitatea administrativă desfășurată de Inspectoratul pentru Protecția Mediului – lipsește.

Însă la caz, instanța de recurs conchide că o asemenea abordare este insuficientă în contextul examinării admisibilității prezentei acțiuni, întrucât, la etapa verificării admisibilității, instanța nu este chemată să stabilească temeinicia pretențiilor deduse judecății, ci doar să verifice dacă reclamantul invocă în mod plauzibil existența unui drept vătămat și dacă există o legătură între activitatea administrativă contestată și pretinsa vătămare.

Or, în prezenta cauză, recurentul a invocat în mod clar că dreptul său este afectat prin consecințele juridice generate de actele de inspectare nr. 027827 din 05.04.2024 și nr. 029443 din 05.07.2024, care, deși formal adresate autorității publice locale, au stat la baza adoptării unor acte administrative ulterioare ce au produs efecte directe asupra patrimoniului său.

În mod concret, aceste acte de inspectare au constituit temei pentru emiterea Ordinului Ministerului Mediului nr. 142 din 09.08.2024, prin care s-a dispus încetarea dreptului de folosință asupra sectorului de subsol - zăcământul de calcar brut pentru construcții „Horodiște”, acordat recurentei, iar ulterior, prin Ordinul Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale nr. 16 din 17.09.2024, a fost anulat actul de confirmare a perimetrului minier nr. 557 din 12.02.2014.

Aceste susțineri, prin ele însele, sunt suficiente pentru a întruni condiția prevăzută de art. 17 din Codul administrativ, cel puțin sub aspectul aparenței unui drept vătămat.

Prin urmare, instanța de recurs reține existența unei legături cauzale rezonabile între actele administrative contestate și ingerința produsă asupra dreptului patrimonial al recurentei, respectiv dreptul de folosință asupra sectorului de subsol, care, în accepțiunea art. 17 din Codul administrativ, constituie un drept susceptibil de protecție jurisdicțională. În aceste condiții, susținerile recurentului privind existența unui drept vătămat nu pot fi calificate ca fiind vădit neîntemeiate sau lipsite de orice suport factual și juridic, ci dimpotrivă, acestea întrunesc exigența unei invocări plauzibile, suficientă pentru a depăși filtrul de admisibilitate instituit de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Mai mult, Completul judiciar subliniază că analiza caracterului defavorabil al actelor administrative contestate și a efectelor juridice produse de acestea asupra reclamantului ține de examinarea fondului cauzei, neputând constitui temei pentru respingerea acțiunii ca inadmisibilă. Or, la etapa admisibilității, instanța urmează să se limiteze la verificarea existenței aparente a unui drept vătămat și a unui raport de conexiune între actul contestat și pretinsa atingere adusă acestuia, fără a tranșa definitiv asupra existenței sau inexistenței dreptului invocat.

În același timp, instanța de recurs reține că prima instanță nu a dat eficiență deplină principiului cercetării din oficiu a stării de fapt, consacrat de art. 22 și art. 219 din Codul administrativ, limitându-se la o apreciere formală a conținutului actelor de inspectare, fără a analiza contextul în care acestea au fost emise și efectele lor juridice ulterioare. O asemenea abordare echivalează cu o restrângere nejustificată a accesului la justiție și a controlului judecătoresc al activității administrative, garantat de art. 39 din Codul administrativ și art. 53 din Constituție.

În această ordine de idei, Completul judiciar reține că instanța de fond urmează să analizeze suplimentar situația sub aspectul admisibilității acțiunii, inclusiv prin prisma existenței unei legături cauzale între actele de inspectare contestate și pretinsa vătămare a drepturilor recurentului, a caracterului potențial defavorabil al acestor acte, precum și a incidenței efectelor juridice ulterioare generate de acestea asupra dreptului patrimonial al reclamantului, fără a se limita la o analiză formală a destinatarului actelor administrative.

În aceste condiții, concluzia instanței de fond potrivit căreia acțiunea ar fi inadmisibilă ca urmare a lipsei unui drept vătămat în sensul legii, nu se sprijină pe o analiză completă a stării de fapt și de drept, astfel cum impun dispozițiile art. 22 și art. 219 din Codul administrativ, și echivalează cu o restrângere nejustificată a accesului la controlul judecătoresc al activității administrative.

În consecință, apreciind că prima instanță a aplicat în mod restrictiv dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, încheierea contestată nu poate fi menținută.

În lumina celor expuse, în contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art. 6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din

Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, circumstanţele relatate generează anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 decembrie 2025. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prevede „dreptul la o instanță”, din care dreptul de acces, care este, dreptul de a sesiza instanțele în materie civilă (*Golder vs. the United Kingdom, Marii Britanii*, hotărâre din 21 februarie 1975, § 36). Dreptul la o instanță și dreptul de acces nu sunt absolute. Acestea pot fi supuse unor limitări, dar ele nu trebuie să restricționeze sau să reducă accesul oferit individului în așa fel sau într-o asemenea măsură, încât însăși esența dreptului să nu fie afectată (*Philis vs. Greece* (no. 1), § 59; *De Geouffre de la Pradelle vs. France* , § 28; *Stanev vs. Bulgaria* [GC], § 229).

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că s-a stabilit în mod cert încălcarea normelor de drept procedural de către instanţa de fond la emiterea încheierii recurate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Stînca-Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar, de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), la etapa examinării admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de SRL „Stînca-Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Crețu Radu Cezar.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 decembrie 2025, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), la etapa admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae